

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Articol unic. - Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248–251, art. 699), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1:

la alineatul (2), cuvintele „nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată” se substituie prin cuvintele „nici o persoană să nu fie, în mod ilegal sau nemotivat, privată de libertatea sa sau trasă la răspundere penală și condamnată”;

alineatul (3) se completează cu cuvintele „ori să fie victima încălcării altor drepturi fundamentale ale sale”.

2. Articolul 6 se completează cu punctul 25¹ cu următorul cuprins:

„25¹) mandat judecătoresc – act judecătoresc oficial eliberat în baza unei hotărâri sau încheieri judecătorești prin care se dispune sau se autorizează efectuarea acțiunilor de urmărire penală, măsurilor speciale de investigații, aplicarea măsurilor procesuale de constrângere sau efectuarea altor acțiuni procesuale și care conține informație succintă a dispozitivului hotărârii sau, respectiv, încheierii, temeiul deciziei expuse în dispozitiv și împuternicirile persoanei care acționează în temeiul acestui mandat;”

3. Articolul 11:

la alineatul (3), după cuvintele „educațională specială” se completează cu cuvintele „, precum și prelungirea acestor măsuri”;

la alineatul (6), după cuvintele „Organul de urmărire penală” se completează cu cuvântul „, procurorul”.

4. La articolul 18 alineatul (1), cuvântul „articol” se substituie prin cuvântul „cod”.

5. Articolul 40 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Demersurile cu privire la aplicarea măsurilor procesuale de constrângere și autorizarea măsurilor supuse controlului judiciar se examinează de instanța din circumscripția teritorială a procuraturii care conduce sau exercită urmărirea penală.”.

6. La articolul 52 alineatul (1) punctul 12), textul „cu excepția arestării preventive, arestării la domiciliu, liberării provizorii și ridicării provizorii a permisului de conducere

a mijloacelor de transport” se substituie prin cuvintele „în limitele prevăzute de prezentul cod”.

7. Articolul 66:

alineatul (2), se completează cu punctul 25¹) cu următorul cuprins:

„25¹) să ia cunoștință de materialele și probele prezentate de procuror împreună cu demersul sau a recursului cu privire la aplicarea, prelungirea, revocarea, schimbarea arestării preventive sau altei măsuri procesuale de constrângere, în prealabil transmiterii lor judecătorului de instrucție sau instanței de judecată;”;

la alineatul (5) punctul 3), cuvântul „necon condiționat” se exclude, iar cuvintele „să i se ia mostre de sânge, de eliminări ale corpului” se substituie prin cuvintele „să i se ia, în temeiul autorizației judecătorului de instrucție, mostre de sânge, de eliminări ale corpului sau alte mostre biologice”.

8. Articolul 68:

la alineatul (1) punctul 14), cuvântul „finală” se exclude;

la alineatul (2), punctul 3) va avea următorul cuprins:

„3) să ia cunoștință de materialele și probele prezentate de procuror împreună cu demersul sau recursul său cu privire la aplicarea, prelungirea, revocarea, schimbarea arestării sau altei măsuri procesuale de constrângere în prealabil transmiterii lor judecătorului de instrucție sau instanței de judecată.”.

9. Articolul 69:

la alineatul (1) punctul 7), după cuvintele „bănuitul, învinuitul, inculpatul este” se completează cu cuvântul „reținut, ”;

la alineatul (2) punctul 2) litera a), textul „alin.(1) pct.2)-6)” se substituie prin textul „alin.(1) pct.2)-7)”.

10. Articolul 165:

la alineatul (1), după textul „72 de ore,” se completează cu cuvintele „cu sau fără plasarea”;

alineatul (2):

punctul 1), se completează cu cuvintele „în cazul în care există o bănuială rezonabilă că persoana a săvârșit această infracțiune”;

se completează cu punctele 4) – 7) cu următorul cuprins:

„4) persoanele în privința cărora a fost anulată hotărîrea de achitare și adoptată hotărîrea de condamnare la închisoare, precum și persoanele care se eschivează de la executarea hotărîrii de condamnare cu închisoarea;

5) persoanele care săvârșesc o infracțiune de audiență;

6) persoanele pentru a fi puse sub învinuire, în cazul în care persoana nu se află în localitatea dată sau locul ei de aflare nu este cunoscut, sau dacă ea nu s-a prezentat fără motive întemeiate și nu a informat organul care a citat-o despre imposibilitatea prezentării sale;

7) persoanele în vederea extrădării.”;

la alineatul (3):

punctul 1) va avea următorul cuprins:

„procesul-verbal de reținere în cazurile prevăzute la alin. (2) pct. 1), 2) și 7) al prezentului articol;”;

punctul 2) se completează cu textul „în cazul prevăzut la alin. (2) pct. 1), 2) și 6) al prezentului articol”;

punctul 3) va avea următorul cuprins:

„3) hotărîrii instanței de judecată în cazurile prevăzute la alin. (2) pct. 3), 4) și 5) al prezentului articol.”.

11. Articolul 166:

alineatul (1) se completează cu punctul 5) cu următorul cuprins:

„5) dacă aceasta a încercat să se ascundă ori nu i s-a putut constata identitatea.”;

alineatul (2) se abrogă;

alineatul (5):

după textul „72 de ore” se completează cu textul „, iar în cazul minorului – 24 de ore,”;

se completează cu următoarea propoziție: „Perioada de reținere nu trebuie să fie mai mare, decît strictul necesar al deținerii acesteia.”;

alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Termenul reținerii curge de la momentul privării persoanei de libertate. În termenul de reținere se include timpul efectuării acțiunilor procesuale imediat următoare momentului privării persoanei de libertate pînă la întocmirea procesului-verbal de reținere, în situația în care persoana era efectiv constrînsă în libertatea sa de mișcare pe parcursul efectuării acestor măsuri.”;

alineatul (7):

în tot cuprinsul alineatului, textul „alin.(5) și (6)” se substituie prin textul „alin. (5) și (5¹)”, iar textul „art.307” se substituie prin textul „art.308”;

a treia propoziție se completează cu textul „sau va aplica o altă măsură neprivativă de libertate”.

12. La articolul 169 alineatul (1), prima propoziție se completează cu cuvintele „sau dacă ea nu s-a prezentat fără motive întemeiate și nu a informat organul care a citat-o despre imposibilitatea prezentării sale”.

13. Se completează cu un articol 171¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 171¹. Reținerea persoanei în vederea extrădării.

(1) Reținerea persoanei în vederea extrădării poate avea loc în temeiul mandatului de arest sau al hotărîrii de condamnare adoptate de o instanță judecătorească competentă a unui stat străin, pînă la arestarea persoanei în vederea extrădării sau în cazul procedurii simplificate de extrădare prevăzute de articolele 545 și 547 din prezentul cod.

(2) Despre reținerea persoanei în vederea extrădării este imediat informată Procuratura Generală sau, după caz, Ministerul Justiției.

(3) Reținerea persoanei în temeiul prevăzut la alin.(1) se efectuează conform procedurii și termenelor prevăzute la art. 166 și 167.

(4) Persoana reținută în vederea extrădării urmează a fi eliberată imediat ce se constată că aceasta este cetățean al Republicii Moldova sau persoană căreia i-a fost acordat statutul de refugiat sau azil politic, dacă reținerea acesteia într-un alt temei nu este justificată.”.

14. La articolul 173, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care există necesitatea prevenirii unor consecințe negative grave pentru viața, libertatea sau integritatea fizică a unei persoane, asigurării secretului etapei începătoare a urmăririi penale, prevenirii prejudicierii procedurilor penale, prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni sau a protejării victimelor infracțiunilor, cu autorizarea motivată a judecătorului de instrucție, înștiințarea despre reținere poate fi amânată pe un termen de pe pînă la 12 ore, cu excepția cazului în care persoana reținută este minoră.”.

15. Articolul 175:

la alineatul (1), după cuvintele „asupra desfășurării procesului penal” se completează cu cuvintele „, securității și ordinii publice”;

la alineatul (4), cuvîntul „bănuît,” se exclude;

la alineatul (5), cuvîntul „Liberarea” se substituie prin cuvintele „Arestarea la domiciliu, liberarea”, după cuvintele „alternative arestării” se completează cu cuvîntul „preventive”, iar cuvîntul „bănuitul,” se exclude.

16. Articolul 176 va avea următorul cuprins:

Articolul 176. Temeiurile pentru aplicarea măsurilor preventive

(1) Măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, ori să săvîrșească alte infracțiuni, de asemenea ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

(2) Arestarea preventivă și măsurile alternative arestării se aplică numai persoanei care este învinuită, inculpată de săvîrșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de un an și doar în condițiile prevăzute de prezentul cod.

(3) La soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, procurorul și instanța de judecată vor aprecia și vor motiva în mod obligatoriu, dacă măsura preventivă este proporțională cu circumstanțele individuale ale cauzei penale, inclusiv luînd:

1) caracterul rezonabil al bănuielii, gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei incriminate, apreciate în fiecare caz individual, însă fără a se pronunța asupra vinovăției;

2) personalitatea și caracterizarea bănuitului, învinuitului, inculpatului, inclusiv la momentul comiterii faptelor incriminate;

3) vîrsta și starea sănătății lui;

4) ocupația lui;

5) situația familială și prezența persoanelor întreținute;

6) starea lui materială, veniturile, posesia bunurilor imobile sau altor proprietăți;

7) prezența unui loc permanent de trai, deținerea unui loc permanent ori temporar de muncă;

8) alte circumstanțe esențiale prezentate de bănuît, învinuit, inculpat sau de către procuror, organul de urmărire penală.

(4) În cazul în care lipsesc temeiuri pentru aplicarea unei măsuri preventive față de bănuit, învinuit, inculpat, de la el se ia obligația în scris de a se prezenta la citarea organului de urmărire penală sau a instanței și de a le informa despre schimbarea domiciliului.”.

17. Articolul 177:

la alineatul (1), după cuvintele „necesitatea aplicării măsurii preventive,” se completează cu cuvintele „potrivit condițiilor și criteriilor stabilite de art. 176,”;

alineatul (1¹) va avea următorul cuprins:

„(1¹) Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: infracțiunea de care este bănuită, învinuită, inculpată persoana; temeiul alegerii măsurii preventive respective, cu menționarea datelor concrete care au determinat luarea acestei măsuri; necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite de articolul 176, precum și faptul dacă bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive; argumentele procurorului și ale reprezentantului, avocatului, bănuitului, învinuitului, inculpatului, motivându-se admiterea sau neadmiterea lor la stabilirea măsurii.”;

la alineatul (2), cuvintele „, atît în baza demersului procurorului, cît și din oficiu atunci cînd judecă cauza respectivă” se substituie prin cuvintele „în baza demersului procurorului”.

18. Articolul 185:

în tot cuprinsul articolului, cuvîntul „bănuit,” la toate cazurile gramaticale, se exclude;

alineatul (1) se completează cu următoarea propoziție: „Arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci, cînd alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării..”

alineatul (2):

în partea dispozitivă, cuvintele „precum și dacă” se substituie prin cuvintele „luînd în considerație și dacă”;

se completează un punctul 4) cu următorul cuprins :

„4) există probe suficiente și concrete asupra faptului că învinuitul, inculpatul, aflîndu-se în libertate, prezintă un risc iminent pentru securitatea și ordinea publică.”;

la alineatul (3), cuvintele „este în drept să dispună arestare la domiciliu, liberare provizorie sub control judiciar sau liberare provizorie pe cauțiune” se substituie prin cuvintele „are obligația să examineze prioritar oportunitatea aplicării altor măsuri, alternative arestării preventive, și este în drept să dispună oricare altă măsură prevăzută la art. 175”;

alineatul (4) se completează în final cu cuvintele „, iar în cazul Curții Supreme de Justiție, hotărîrea atacată este examinată de alți cinci judecători ai Curții Supreme de Justiție”.

19. Articolul va avea următorul cuprins:

„Articolul 186. Termenul ținerii persoanei în stare de arest și prelungirea lui

(1) Termenul ținerii persoanei în stare de arest curge de la momentul privării persoanei de libertate la reținerea ei, iar în cazul în care ea nu a fost reținută – de la momentul executării hotărîrii judecătorești privind aplicarea acestei măsuri preventive. În

termenul ținerii învinuitului, inculpatului în stare de arest se include timpul în care persoana:

1) a fost reținută și arestată preventiv;
2) a fost sub arest la domiciliu;
3) s-a aflat într-o instituție medicală, la decizia judecătorului de instrucție sau a instanței, pentru expertiză în condiții de staționar, precum și la tratament, în urma aplicării în privința ei a măsurilor de constrângere cu caracter medical.

(2) Perioada ținerii în arest preventiv a învinuitului, inculpatului nu poate depăși un termen rezonabil necesar, proporțional gravității faptei de care este învinuită, inculpată persoana și complexității investigațiilor necesare pentru descoperirea adevărului, dar nu mai mult decât termenele prevăzute de prezentul articol, de la pornirea urmăririi penale până la emiterea hotărârii judecătorești în primă instanță pe cauza penală. Măsura arestării preventive se aplică și în perioada examinării cauzei transmise la rejudecare în primă instanță, până la emiterea unei noi sentințe.

(3) Termenul inițial de arestare nu poate depăși 30 de zile și poate fi prelungit doar în condițiile prevăzute de prezentul articol.

(4) În cazuri excepționale, în funcție de complexitatea și durata cauzei penale, atunci când condițiile și criteriile stipulate în articolele 175, 176 și 185 din prezentul cod și-au păstrat actualitatea și în cazul când alte măsuri preventive alternative nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării, durata inițială a ținerii în stare de arest preventiv poate fi prelungită:

a) la faza urmăririi penale:

1) până la 6 luni, dacă persoana este învinuită de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsă maximă de până la 15 ani închisoare;

2) până la 12 luni, dacă persoana este învinuită de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsă maximă de până la 25 de ani închisoare sau detențiune pe viață;

b) la faza judecării cauzei, cu până la 12 luni.

(5) Fiecare prelungire nu poate depăși termenul de 30 de zile la etapa urmăririi penale și de 90 de zile la etapa examinării cauzei în instanța de judecată.

(6) Învinuiților, inculpaților minori durata ținerii în stare de arest preventiv poate fi prelungită numai până la 4 luni.

(7) La soluționarea demersului privind prelungirea termenului arestării preventive, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată are obligația să examineze dacă temeiurile anterioare ale arestului și-au păstrat actualitatea și dacă există oportunitatea aplicării altor măsuri alternative arestării preventive și este în drept să dispună oricare altă măsură prevăzută la articolul 175.

(8) Prevederile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, la reexaminarea cauzei în primă instanță.

(9) Prelungirea duratei arestării preventive se decide de către judecătorul de instrucție în baza demersului procurorului din circumscripția în raza teritorială a căreia se efectuează urmărirea penală sau, după caz, de instanța de judecată care examinează cauza.

(10) Hotărârea de prelungire a duratei arestării preventive poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară, iar în cazul Curții Supreme de Justiție, recursul este examinat de alți cinci judecători a Curții Supreme de Justiție.”

20. La articolul 188 alineatele (1), (2) și (7), cuvântul „bănuît”, la toate cazurile gramaticale”, se exclude.

21. Articolul 190 va avea următorul cuprins:

„Articolul 190. Liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune

Liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune poate fi dispusă de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către instanța de judecată la solicitarea procurorului, a persoanei arestate preventiv, sau a avocatului acesteia, pe tot parcursul procesului penal.”.

22. Articolul 191:

la alineatul (1), cuvintele „poate fi acordată de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către instanța de judecată și” se exclud;

la alineatul (2), cuvintele „bănuîtului,” și „acesta are antecedente penale nestinse pentru infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave sau” se exclud;

la alineatul (4), cuvântul „bănuîtul” se exclude.

23. Articolul 192:

la alineatul (1), cuvintele „asigurată repararea prejudiciului” se substituie prin cuvintele „aplicată măsura asiguratorie în vederea asigurării reparării prejudiciului”;

alineatul (2¹), cuvântul „propunerii” se substituie prin cuvântul „demersului”.

24. La articolul 193 alineatul (2), după cuvântul „preventive” se completează cu cuvintele „sau arestării la domiciliu”.

25. La articolul 194, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Soluționarea cererii sau a demersului se face cu participarea procurorului, învinuitului, inculpatului, condamnatului, achitatului, reprezentantului acestuia. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică examinarea cererii sau demersului.”.

26. Articolul 195:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, arestare la domiciliu, liberare provizorie sub control judiciar și liberare provizorie pe cauțiune se înlocuiește sau, după caz, se revocă de judecătorul de instrucție sau, după caz, de instanța de judecată. În cazul în care, la etapa urmăririi penale, pînă la transmiterea cauzei instanței de judecată spre examinare, procurorul care conduce sau, după caz, efectuează urmărirea penală, consideră că măsura arestului preventiv sau a arestului la domiciliu nu mai este justificată și temeiurile care au servit la aplicarea sau prelungirea acesteia au decăzut, precum și în cazurile menționate la alin.(5) pct. 1) și 2), acesta revocă neîntârziat măsura arestului preventiv sau a arestului la domiciliu, punînd în libertate persoana sau, după caz, aplicînd, conform competenței sale, o altă măsură preventivă, și, în termen de pînă la 5 ore de la revocare, anunță judecătorul de instrucție care a aplicat sau, după caz, a prelungit măsura arestului preventiv sau a arestului la domiciliu.”;

la alineatul (4), cuvintele „înlocuirii sau revocării reținerii sau” se substituie prin cuvintele „eliberării persoanei reținute, înlocuirii sau revocării”.

27. La articolul 196, alineatul (2) se completează cu cuvintele „iar în cazul Curții Supreme de Justiție, recursul se examinează de alți cinci judecători ai Curții Supreme de Justiție”.

28. Articolul 307 se abrogă.

29. Articolul 308:

la alineatul (1):

după cuvintele „temeiul și necesitatea aplicării arestării preventive sau arestării la domiciliu” se completează cu textul „potrivit condițiilor și criteriilor stabilite de articolele 176 sau 186, argumentele și circumstanțele de fapt și lista probelor în susținerea demersului.”;

în penultima propoziție, cuvintele „materialele care confirmă temeiurile” se substituie prin cuvintele „toate materialele și probele care confirmă sau infirmă temeiurile”;

ultima propoziție se exclude.

se completează cu alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

„(1¹) Înainte de a fi depuse judecătorului de instrucție, demersul cu privire la aplicarea sau prelungirea măsurii arestării preventive sau a arestării la domiciliu, împreună cu toate materialele și probele anexate la acesta, care confirmă sau infirmă temeiurile de aplicare sau prelungire a măsurii se prezintă în prealabil învinuitului sau avocatului său, care confirmă în scris că a luat cunoștință de acestea. În cazul în care învinuitul refuză sau dacă avocatul se află în imposibilitate să ia cunoștință de demers, materiale și probele anexate la acesta, procurorul consemnează acest fapt și transmite neîntârziat demersul, materialele și probele anexate la acesta judecătorului de instrucție, care, la solicitarea învinuitului sau a avocatului său, le va oferi suficient timp pentru a lua cunoștință cu ele înaintea începerii ședinței.

(1²) Demersul procurorului cu privire la prelungirea duratei arestării preventive a învinuitului, inculpatului se înaintează judecătorului de instrucție sau, după caz, instanței care judecă cauza nu mai târziu de 5 zile pînă la expirarea termenului de arestare. În cazul în care, la data adoptării sentinței, termenul arestului preventiv rămas este mai mic de 15 zile, instanța de judecată este obligată, la demersul procurorului, să se pronunțe asupra prelungirii termenului arestului preventiv pînă la pronunțarea sentinței. Prolungirea arestului preventiv nu poate fi refuzată exclusiv din motivul încălcării termenelor prevăzute de prezentul alineat.”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Demersul cu privire la aplicarea sau prelungirea arestării preventive sau a arestării la domiciliu se examinează fără întârziere de către judecătorul de instrucție, în ședință închisă, cu participarea procurorului, avocatului, învinuitului, cu excepția cazului în care învinuitul se eschivează de a participa la judecată sau de la urmărire penală și este anunțat în căutare. La ședință pot participa reprezentantul legal al învinuitului și martorii invitați de procuror sau de învinuit ori avocat. Procurorul asigură participarea la ședința de judecată a învinuitului reținut, înștiințează avocatul și reprezentantul legal al învinuitului, precum și martorii invitați de el. Învinuitul sau avocatul înștiințează martorii invitați de el. În cazul nereprezentării avocatului înștiințat, judecătorul de instrucție asigură învinuitul cu avocat din oficiu în conformitate cu Legea nr. 198 din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat. Neprezentarea martorilor invitați din

partea procurorului sau învinuitului ori avocatului său nu împiedică examinarea demersului.”;

se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Învinuitul, inculpatul poate solicita examinarea demersului privind aplicarea, prelungirea arestului preventiv sau arestului la domiciliu în ședință publică. Judecătorul de instrucție, consultând opinia procurorului, dispune examinarea demersului în ședință deschisă. În cazul în care există circumstanțele prevăzute la art. 18 din prezentul cod, judecătorul de instrucție poate respinge prin încheiere motivată cererea de examinare a demersului în ședință publică.”;

alineatele (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(3) La deschiderea ședinței, judecătorul de instrucție anunță demersul care va fi examinat și exercită dispozițiile prevăzute de art. art. 255-262, 264, care se aplică în mod corespunzător. Procurorul este obligat să motiveze bănuială rezonabilă și temeiurile de aplicare a arestării preventive. Omiterea unei asemenea obligații este temei de respingere a demersului. După prezentarea materialelor de către procuror, partea apărării poate prezenta oricare materiale relevante la caz, care în mod obligatoriu se anexează la materialele cauzei. Ultimul cuvânt i se oferă învinuitului.

(4) În urma examinării demersului, judecătorul de instrucție adoptă o încheiere motivată privind admiterea sau respingerea demersului și, după caz, dispune aplicarea, prelungirea, revocarea sau înlocuirea față de învinuit a măsurii arestării preventive ori a arestării la domiciliu. Încheierea se înmânează procurorului și învinuitului. În baza încheierii, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată emite un mandat de arestare, de prelungire, înlocuire sau de revocare a arestului preventiv sau a arestului la domiciliu, care se înmânează câte un exemplar procurorului, învinuitului și administrației locului de deținere și care se execută imediat.”;

se completează cu alineatele (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Mandatul de arestare preventivă sau, după caz, de prelungire a arestării preventive cuprinde date cu privire la:

a) instanța din care face parte judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată care a dispus aplicarea, prelungirea măsurii arestării preventive;

b) data emiterii mandatului;

c) numele, prenumele judecătorului de instrucție, instanței de judecată care a emis mandatul;

d) datele de identitate ale învinuitului, inculpatului;

e) durata pentru care s-a dispus aplicarea, prelungirea arestării preventive a învinuitului, inculpatului, cu menționarea datei la care încetează;

f) indicarea faptei de care este învinuită, acuzată persoana, cu indicarea datei și locului comiterii acesteia, încadrarea juridică, infracțiunea și pedeapsa prevăzută de lege;

g) temeiurile concrete care au determinat arestarea preventivă;

h) ordinul de a arestare, prelungire a arestării învinuitului, inculpatului;

i) indicarea locului unde urmează să fie deținut învinuitul, inculpatul arestat preventiv;

j) semnătura judecătorului de instrucție, instanței care a emis mandatul;

k) semnătura învinuitului, inculpatului prezent. În cazul în care acesta refuză să semneze, se face mențiunea corespunzătoare în mandat.”

la alineatul (5), după cuvintele „aplicarea” se completează cu cuvintele „sau prelungirea”.

38. La articolul 309 alineatul (1), cuvântul „bănuít,” se exclude.

31. La articolul 310 alineatele (2), (3), (5), (6) și (7), cuvântul „bănuít,” la toate cazurile gramaticale, se exclude.

32. Articolul 311:
alineatul (1), cuvântul „bănuít,” se exclude;
alineatul (4) se abrogă.

33. Articolul 312:
la alineatul (1), textul „art.307-310” se substituie prin textul „art. 308 - 310”, iar, în final, se completează cu cuvintele „iar în cazul Curții Supreme de Justiție, de alți cinci judecători a Curții Supreme de Justiție”;

la alineatul (3):
cuvântul „bănuítului,” se exclude;
după cuvintele „în modul prevăzut de lege,” se completează cu cuvintele „precum și a învinuitului anunțat în căutare,”;

la final, se completează o nouă propoziție cu următorul conținut:
„La ședință pot fi invitați și martorii chemați de procuror, învinuit ori avocat, neprezentarea cărora nu împiedică examinarea recursului.”;

alineatul (4) se completează cu următoarele propoziții: „Desfășurarea ședinței de judecată se consemnează în procesul-verbal, întocmit în condițiile prevăzute de prevederile art. 336 din prezentul cod, care se aplică în modul corespunzător. Controlul judiciar se efectuează în limita materialelor prezentate de procuror și examinate de către judecătorul de instrucție, cu participarea părții apărării. În cazuri excepționale când au apărut circumstanțe inexistente la momentul examinării demersului de către judecătorul de instrucție, instanța de recurs, la cererea părților, poate să examineze și alte materiale, asigurând în prealabil părților posibilitatea și timpul necesar de a lua cunoștință cu acestea și de a se expune pe marginea lor”;

la alineatul (5) punctul 1) litera b), după cuvintele „mandatului de arestare” se completează cu cuvintele „ori de prelungire a arestării”;

la alineatul (7), cuvântul „bănuítului,” se exclude, după cuvintele „mandatul de arestare” se completează cu cuvintele „ori de prelungire a arestării”, iar cuvintele „copia de pe decizie se expediază în aceeași zi” se substituie prin cuvintele „mandatul respectiv se transmite neîntârziat”;

la alineatul (8), cuvintele „deținerii preventive” se substituie prin cuvintele „care au servit aplicării sau prelungirii arestului”.

34. La articolul 313 alineatul (2), punctul 1) se completează cu literele d) și e) cu următorul cuprins:

„d) de a elibera persoana reținută cu încălcarea prevederilor art. 165 și 166 din prezentul cod;

e) de a elibera persoana deținută cu încălcarea perioadei de reținere sau a perioadei pentru care a fost autorizat arestul ”.

35. Articolul 395 alineatul (1):
se completează cu punctul 4¹) cu următorul cuprins:

„4¹) dispoziția cu privire la punerea în executare imediată a pedepsei, în cazul aplicării pedepsei cu închisoarea;”.

36. La articolul 405 alineatul (4), cuvântul „arestată” se substituie prin cuvintele „aflată în detenție în temeiul sentinței de condamnare”.

37. La articolul 412 alineatul (4), cuvintele „în stare de arest” se substituie prin cuvintele „în detenție în temeiul sentinței de condamnare”, iar, la final, se completează cu cuvintele „aplicat corespunzător”.

38. Articolul 417:

la alineatul (2), cuvintele „în stare de arest” se substituie prin cuvintele „în detenție în temeiul sentinței de condamnare”;

se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Dacă la momentul adoptării deciziei prevăzute la art. 415 alin. (1) pct. 3), condamnatul se afla în detenție în temeiul sentinței de condamnare, instanța de apel urmează să se expună, la solicitarea procurorului, asupra dispunerii uneia dintre măsurile preventive, conform prevederilor art. 175 – 196 din prezentul cod.”.

39. La art. 431 alin. (1) punctul 3), cuvintele „deținuți în stare de arest” se substituie prin cuvintele „aflați în detenție în temeiul unei hotărâri judecătorești de condamnare”.

40. La articolul 445 alineatul (3), cuvântul „arestată” se substituie prin cuvântul „deținută în temeiul unei hotărâri judecătorești de condamnare”.

41. La articolul 447 alineatul (1), articolul 462 alineatul (2), cuvintele „în stare de arest” se substituie prin cuvintele „în detenție în temeiul unei hotărâri judecătorești de condamnare”.

42. Articolul 466:

alineatul (1) se completează cu cuvintele „, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol”;

se completează cu alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

„(1¹) Hotărârea judecătorească de condamnare cu aplicarea pedepsei închisorii se pune în executare imediat după pronunțare, dacă persoana în privința căreia este emisă se află în arest preventiv la momentul pronunțării hotărârii.

(1²) Dacă la momentul pronunțării hotărârii judecătorești de condamnare cu aplicarea pedepsei închisorii, persoana în privința căreia este emisă se află în stare de libertate, la decizia motivată a instanței de judecată, în cazul în care există una din circumstanțele prevăzute la art. 185, la solicitarea procurorului, hotărârea se pune în executare imediat după pronunțare cu indicarea expresă a acestui fapt în dispozitiv.”.

Președintele Parlamentului